

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

paucis differre dicat a legitimo, & naturali, tñ p omnia quoad effectū succendi ab intestato, & p testamen-
 8 tū illi aequiparatur, vt clarē colligit ex §.j. & §. itē no-
 stra, iuncto §. pcedenti in st. de hered. q̄ ab intest. Et
 ideo cū videantur arrogatus ab aucto, & legitimus, &
 naturalis quo ad ius succedēdi aequiparati, dispositio
 loquens de filio legitimo, & naturali quo ad ius suc-
 cedēdi poterit extendi ad arrogatū ab aucto, pcurrēte
 eadē rōne, prout in casu statuti exclusiui fœminarū
 militare dī, ex quo ita p arrogatū pseruari pōt fami-
 lia, & p sanguinitas d. l.2. in fi. de suis, & legit. sicut p
 legitimū, & naturālē in qua rōne fundatū est dictum
 statutū, vt vno ore oēs fatentur, nec debet attendi, q̄
 9 in aliquibus alijs, & quo ad alios effectus, licet in pau-
 cis, videantur differre arrogatus, vt §. & legitimus, &
 naturalis, tñ quia semper dici audiui, & p̄cipuē ab ex-
 cellētissimo dō. meo Soz. dū vna voce legeret l. 2.
 in prin. de verb. obl. q̄ ad hoc, vt fiat extensio de vno
 ad aliud sibi aequiparātū, sufficit, q̄ aequiparent in eo,
 de quo loquitur dispositio extēsa, vt pbat per gl. in
 l. si quis seruo in fi. C. de furt. cōiter approbaram, ubi
 quamuis seruus, & filius in multis differant, tñ in eo,
 in quo aequiparantur, fit extensio de vno ad aliū etiā
 in correctorijs p̄ identitatem rationis, & facit opti-
 mus tex in c. inter corporalia de transleptis, & ēr glo.
 in c. de tempor. ord. lib. 6. in verb. Italice, & in gl. se-
 quen. c. translatō, & ibi Moder. de p̄st. & vterius ad
 hoc dō. meus ēr allegabat text. in l. ex facto in prin-
 cipiū ibi not. p. Aret. in c. not. ff. de vulg. & pupill. quod
 dictū Decius ad ppositū allegat in d. c. translatō in 2.
 10 not. in a. lectura. Quod argumentū de vno ex aequi-
 paratis ad aliud, pcedit in eo, in quo aequiparant, quā-
 uis inter illa duo aequiparata multa alijs darent diuer-
 sitates, & instantiā. c. p venerabilē q̄ filij sint legiti-
 mi, & multa alia adducere, q̄ potius fastidiū afferret, quā
 essent necessaria. Et p̄dicta soluat argumentū, qd̄ fac-
 iebat in alijs allegationibus, q̄ ex quo arrogatus ab
 aucto materno in pluribus, & quasi in omnibus aequi-
 paratur legitimo, & naturali p modū regulā: disposi-
 ti in vno ēr in correctorijs extēsa ad aliud pcurrē-
 te eadē rōne pseruationis familiæ, & agnationis? &
 q̄ legitimus, & naturalis, arrogatusq̄ ab aucto mater-
 no aequiparent sub eadē dispositione, & p modū re-
 gulā, p̄supponit Bologni. in add. d. c. 27. Anan. & p-
 batur ex tex. in d. §. minus, & d. §. sed hodie, & ibi glo.
 Nec ex aduerso instantiā datā in allegationibus par-
 tis aduersæ obtare dicuntur, qm̄ si inspiciantur, lo-
 quuntur solum, vel in adoptiuo simplici, vel in arro-
 11 gato ab extraneo, vt in l. fidei commissum de condi-
 tione, & demonstra. & in d. l. si ita quis in fi. t. Constat igitur
 limitationem de filio arrogato ab aucto materno
 non esse imaginariā, sed iuridicā, & à iure cōsideratā,
 & optimē facientem ad ppositū dicti statuti exclu-
 siui fœminarū, vt in specie voluit Brun. in suo tract.
 statutorū fœminas excludentiū in 5. articulo, q. 13. q̄
 tenuit, & comprobauit limitationē istā tanquā ma-
 gis communem, quia ferē in omnibus, & p̄cipuē quo
 ad ius succedēdi, vt §. arrogatus ab aucto similis est fi-
 lio legitimo, & naturali, cum filius à iure dicat nō so-
 lum post arrogationem, sed ēr ante l. filij appellatio-
 ne, & iusta, ff. de verb. signif. per q̄ iura dici potest istū
 nepotē dici filiū naturālē, quia habet iura natiualia
 ab aucto ascendentiā, vt dicit gl. in d. §. sed hodie. Certū
 est ēr ipsum dici filiū legitimū, & de familiā, & consā-
 guineū, ēr si fuisset emancipatus. d. l. 2. adoptiuū, &
 per gl. in d. §. minus in verb. admittantur, & in d. l. j. in
 fi. ff. de suis, & legit. & verē cū a lege dicat legitimus,
 q̄ lex in iis, q̄ iuris sunt, verē facit, & non fictē Bar. in
 d. l. iis, q̄ pro emptore. ff. de vscap. & in l. si maritus,
 §. legis Iulij. ff. de adul. & cū naturalis sit, vt §. p vincu-

lum naturale dicitur verē naturalis, tñ q̄ natura
 est, & à natura puenit, nō pōt dici fieri p filiationē
 naturalia à natura fieri dicant, fictions verō legi-
 p Bar. & alios in d. l. iis, q̄ p emptore. Verū tēpore
 dicere talē arrogatū ab aucto verē esse filiū legiti-
 mum naturālē, & iō dicet pprehendi sub statuto agna-
 tiōis, & de filio legitimo, & naturali q̄ sic non dicitur
 ad casū fictū, sed ad casū verū. Et licet moniti
 repetētes. l. si vnquā. C. d. renoc. donat. numerū
 hinc inde pderādo numerū, & nō aucto rōne
 12 esse cōm opinionē p arrogatū ab aucto, tñ
 dā cōm opinionē, solū numerus doctorū
 derādus, sed q̄ pderē pualcat, vt voluit. Alii
 de electio. & scrib. in c. circa fide p̄st. d. alibi
 gat tex. in c. fi. de his, q̄ sunt à maior. par. c. d. d.
 ris partis capituli. q̄ cui dēs est, illos sempiterni-
 tione iuari, vt dicit ibi gl. est tex. clarus. C. de
 nisi à paucioribus aliqui rōnabiliter obiectū
 pualcat, q̄ à maiori, & saniori parte p̄stuitur
 dicit text. in l. j. sed neq̄ C. de veteriur. emen-
 nō ex multitudinē actorū, sed melius, & equi-
 tiā, iudiciādū est, cū possit vnus foris fīria mē-
 perare, & q̄ cōis sit p arrogato ab aucto, voluit
 in loco §. allegato. Praterea cōm fateri esse
 sent simp̄r adoptiuus, vel arrogat ab extraneo
 pliciter, & ita p̄prie oēs, quos allegat d. modē
 quunt de huiusmodi, nō autē de arrogato ab aucto
 ciant, q̄so. ne de vno inferatur ad aliud. Rēlique
 lentissimus dominus Auditor p iui ingenuū & aucto
 ad fauorē dicti Sebastiani supplere dignū. Laus D.

S P M M A R I U M.

- 1 Matri praterita in testamento filia querela inofficiosa
illud competit. Contra num. 5. & quando datur quādo
dō non num. 10.
- 2 Praterito matris facta à filio, siue filia habetur prateri-
tione, sicut ē contra.
- 3 Praterito facta à matre de filio q̄n babeatur p̄ excludē-
tione, sicut ē contra.
- 4 Tatri praterito in testamento filij quomodo iocantur.
- 5 Querela inofficiosa si est remedium subsidiarium, quod
aliud de iure competat, & solum datur, ubi aliud de
6 Matre, de qua in testamento filij nulla fit mentio, p̄prie
dicitur praterita, nulla inserta causa.
- 7 Et testamentum filij est ipso iure nullum.
- 8 Matre siue praterita, siue exheredata absque expressione
tims causae, hodie testamentum est ipso iure nullum, neque
fictio querela competit.
- 9 Liberi §. sin autem. C. de inoff. testa. declaratur.
- 10 Exheredata tus, seu prateritus hodie praeiungitur grauius
tutudo probetur.
- 11 Testamentum nullo, & rupto ob prateritionem, codicillis
solum nihil posse operari videtur. Contra num. 15.
- 12 Clausula codicillaris in dubio potius ex filio notariū
ex mente testatoris appposita censetur, & ideo non
tutur. Contra num. 20.
- 13 Nec operatur, quando nō cōstaret testamentū fuisse lēgi-
p̄blicitū, quāuis illa verba essent appposita, actū in
14 Presumptio ex alia p̄suppositione non refulsit, neque p̄prie
ca idem concurrunt. Contra num. 25.
- 15 Testamentum ruptum prateritione alicuius per clausulam
codicillarem non conuallidatur. Contra num. 26.
- 16 Clausula codicillaris nihil operatur, quando testamentum
luit ex defectu voluntatis imperfecta testatoris.
- 17 Nec quando ex prateritione ignanter facta nullum esse
declaratur num. 27.
- 18 Testamentum ob prateritionem quoad quid dicitur nullum
q̄ clausula codicillaris in eo appposita suos effectus
19 Testamento rupto quādo ēr codicilli rupti dicantur, & quādo
L. 1. C. de iure codicillo. declaratur.